

1 KORINTIERNE

1

2

3

4

5

6

7

8

9

10

11

12

13

14

15

16

KAPITTEL 1

Paulus, ved Guds vilje kalt til Kristi Jesu apostel, og broderen Sostenes

² -- til den Guds menighet som er i Korint, helligede i Kristus Jesus, kalte, hellige, tillikemed alle dem som på ethvert sted påkaller vår Herre Jesu Kristi navn, deres og vår:

³ Nåde være med eder og fred fra Gud vår Fader og den Herre Jesus Kristus!

⁴ Jeg takker alltid min Gud for eder, for den Guds nåde som er eder gitt i Kristus Jesus,

⁵ at I i ham er gjort rike på alt, på all lære og all kunnskap,

⁶ likesom Kristi vidnesbyrd er blitt rotfestet i eder,

⁷ så at det ikke fattes eder på nogen nådegave mens I venter på vår Herre Jesu Kristi åpenbarelse,

⁸ han som også skal styrke eder inntil enden, så I må være ulastelige på vår Herre Jesu Kristi dag.

⁹ Gud er trofast, han ved hvem I blev kalt til samfund med hans Sønn, Jesus Kristus, vår Herre.

¹⁰ Men jeg formaner eder, brødre, ved vår Herre Jesu Kristi navn at I alle må føre den samme tale, og at det ikke må være splid iblandt eder, men at I må være fast forenet i samme sinn og i samme mening.

¹¹ For det er av Kloes folk blitt mig fortalt om eder, mine brødre, at det er tretter iblandt eder.

¹² Jeg mener dette at enhver av eder sier: Jeg holder mig til Paulus; jeg til Apollos; jeg til Kefas; jeg til Kristus.

¹³ Er Kristus blitt delt? var det Paulus som blev korsfestet for eder, eller var det til Paulus' navn I blev døpt?

¹⁴ Jeg takker Gud at jeg ikke har døpt nogen av eder uten Krispus og Gajus,

¹⁵ for at ikke nogen skal si at I blev døpt til mitt navn.

¹⁶ Dog har jeg også døpt Stefanus' hus; ellers vet jeg ikke av at jeg har døpt nogen annen.

¹⁷ For Kristus har ikke utsendt mig for å døpe, men for å forkynne evangeliet, ikke med vise ord, for at Kristi kors ikke skulde tape sin kraft.

¹⁸ For ordet om korset er vel en dårskap for dem som går fortapt, men for oss som blir frelst, er det en Guds kraft;

¹⁹ for det er skrevet: Jeg vil ødelegge de vises visdom, og de forstandiges forstand vil jeg gjøre til intet.

²⁰ Hvor er en vismann, hvor er en skriftlærd, hvor er en gransker i denne verden? har ikke

Gud gjort verdens visdom til dårskap?

²¹ For eftersom verden ikke ved sin visdom kjente Gud i Guds visdom, var det Guds vilje ved forkynnelsens dårskap å frelse dem som tror,

²² eftersom både jøder krever tegn og grekere søker visdom,

²³ men vi forkynner Kristus korsfestet, for jøder et anstøt og for hedninger en dårskap,

²⁴ men for dem som er kalt, både jøder og grekere, forkynner vi Kristus, Guds kraft og Guds visdom.

²⁵ For Guds dårskap er visere enn menneskene, og Guds svakhet er sterkere enn menneskene.

²⁶ For legg merke til eders kall, brødre, at ikke mange vise efter kjødet blev kalt, ikke mange mektige, ikke mange høibårne;

²⁷ men det som er dårlig i verden, det utvalgte Gud sig for å gjøre de vise til skamme, og det som er svakt i verden, det utvalgte Gud sig for å gjøre det sterke til skamme,

²⁸ og det som er lavt i verden, og det som er ringeaktet, det utvalgte Gud sig, det som ingenting er, for å gjøre til intet det som er noget,

²⁹ forat intet kjød skal rose sig for Gud.

³⁰ Men av ham er I i Kristus Jesus, som er blitt oss visdom fra Gud og rettferdighet og helliggjørelse og forløsning,

³¹ forat, som skrevet er: Den som roser sig, han rose sig i Herren!

KAPITTEL 2

Og jeg, da jeg kom til eder, brødre, kom jeg ikke med mesterskap i tale eller i visdom og forkynnte eder Guds vidnesbyrd;

² for jeg vilde ikke vite noget iblandt eder uten Jesus Kristus og ham korsfestet.

³ Og jeg var hos eder i skrøpelighet og i frykt og i megen beven,

⁴ og min tale og min forkynnelse var ikke med visdoms overtalende ord, men med Ånds og krafts bevis,

⁵ forat eders tro ikke skulde være grunnet på menneskers visdom, men på Guds kraft.

⁶ Dog, visdom taler vi blandt de fullkomne, men en visdom som ikke tilhører denne verden eller denne verdens herrer, de som forgår;

⁷ men som en hemmelighet taler vi Guds visdom, den skjulte, som Gud fra evighet av har forut bestemt til vår herlighet,

⁸ den som ingen av denne verdens herrer kjente; for hadde de kjent den, da hadde de ikke korsfestet herlighetens herre;

⁹ men, som skrevet er: Hvad øie ikke så og øre ikke hørte, og hvad ikke opkom i noget menneskes hjerte, hvad Gud har beredt for dem som elsker ham.

¹⁰ Men oss har Gud åpenbaret det ved sin Ånd. For Ånden ransaker alle ting, også dybdene i Gud;

¹¹ for hvem iblandt mennesker vet hvad som bor i mennesket, uten menneskets ånd, som er i ham? Således vet heller ingen hvad som bor i Gud, uten Guds Ånd;

¹² men vi har ikke fått verdens ånd, vi har fått den Ånd som er av Gud, forat vi skal kjenne det som er gitt oss av Gud,

¹³ det som vi også taler om, ikke med ord som menneskelig visdom lærer, men med ord som Ånden lærer, idet vi tolker åndelige ting med åndelige ord.

- ¹⁴ Men et naturlig menneske tar ikke imot det som hører Guds Ånd til; for det er ham en dårskap, og han kan ikke kjenne det, for det dømmes åndelig;
- ¹⁵ men den åndelige dømmer alt, men selv dømmes han av ingen;
- ¹⁶ for hvem har kjent Herrens sinn, så at han skulde lære ham? men vi har Kristi sinn.

KAPITTEL 3

Og jeg, brødre, kunde ikke tale til eder som til åndelige, men bare som til kjødelige, som til småbarn i Kristus.

² Jeg gav eder melk å drikke og ikke fast føde; for I tålte den enda ikke. Ja, I tåler den ikke ennu,

³ I er jo ennu kjødelige. For når det er avind og trette iblandt eder, er I da ikke kjødelige og vandrer på menneskelig vis?

⁴ For når en sier: Jeg holder mig til Paulus, og en annen: Jeg til Apollos, er I da ikke mennesker?

⁵ Hva er da Apollos? eller hva er Paulus? Tjenere ved hvem I kom til troen, og det efter som Herren gav enhver.

⁶ Jeg plantet, Apollos vannet, men Gud gav vekst;

⁷ derfor er hverken den noget som planter, eller den som vanner, men Gud som gir vekst.

⁸ Men den som planter, og den som vanner, er ett; dog skal enhver av dem få sin egen lønn efter sitt eget arbeid.

⁹ For vi er Guds medarbeidere; I er Guds akerland, Guds bygning.

¹⁰ Efter den Guds nåde som er mig gitt, har jeg lagt grunnvoll som en vis byggmester, og en annen bygger videre; men enhver se til hvorledes han bygger videre!

¹¹ For ingen kan legge en annen grunnvoll enn den som er lagt, det er Jesus Kristus.

¹² Men om nogen på denne grunnvoll bygger med gull, sølv, kostelige stener, tre, høi, strå,

¹³ da skal enhvers verk bli åpenbart; for dagen skal vise det, for den åpenbares med ild, og hvordan enhvers verk er, det skal ilden prøve.

¹⁴ Om det verk som en har bygget, står sig, da skal han få lønn;

¹⁵ om ens verk brenner op, da skal han tape lønnen, men selv skal han bli frelst, dog således som gjennom ild.

¹⁶ Vet I ikke at I er Guds tempel, og at Guds Ånd bor i eder?

¹⁷ Om nogen ødelegger Guds tempel, ham skal Gud ødelegge; for Guds tempel er hellig, og det er I.

¹⁸ Ingen dåre sig selv! Om nogen iblandt eder tykkes sig å være vis i denne verden, han bli en dåre, forat han kan bli vis;

¹⁹ for denne verdens visdom er dårskap for Gud. For det er skrevet: Han fanger de vise i deres kløkt,

²⁰ og atter: Herren kjenner de vises tanker, at de er tomme.

²¹ Derfor rose ingen sig av mennesker! for alt hører eder til,

²² enten det er Paulus eller Apollos eller Kefas, enten det er verden eller liv eller død, enten det er det som nu er, eller det som komme skal -- alt hører eder til,

²³ men I hører Kristus til, og Kristus hører Gud til.

KAPITTEL 4

Således akte I oss som Kristi tjenere og husholdere over Guds hemmeligheter!

² For øvrig kreves det av husholdere at de må finnes tro.

³ Men for mig har det lite å si å dømmes av eder eller av en menneskelig domstol; ja, jeg dømmer mig ikke engang selv;

⁴ for vel vet jeg intet med mig selv, men dermed er jeg ikke rettfærdiggjort; men den som dømmer mig, er Herren.

⁵ Døm derfor ikke noget før tiden, før Herren kommer, han som også skal føre frem for lyset det som har vært skjult i mørket, og åpenbare hjertenes råd; og da skal enhver få sin ros av Gud.

⁶ Dette, brødre, har jeg overført på mig selv og Apollos for eders skyld, forat I ved oss må lære ikke å gå ut over det som skrevet er, forat ingen av eder skal bli opblåst, for den ene mot den andre.

⁷ For hvem gir vel dig fortrin? Og hvad har du, som du ikke har fått? Men om du nu har fått noget, hvorfor roser du dig da som om du ikke hadde fått det?

⁸ I er alt blitt mette; I er alt blitt rike; uten oss er I blitt herrer! Ja, gid I var blitt herrer, så vi kunde herske sammen med eder!

⁹ For mig tykkes at Gud har vist oss apostler frem som de ringeste, som dødsdømte; for et skuespill er vi blitt for verden, både for engler og for mennesker.

¹⁰ Vi er dårer for Kristi skyld, men I er kloke i Kristus; vi er skrøpelige, men I er sterke; I er hedret, men vi er æreløse.

¹¹ Like til denne stund er vi både hungrige og tørste og nakne og mishandlet og hjemløse og mødige,

¹² idet vi arbeider med våre egne hender; vi blir utskjelt og vi velsigner; vi blir forfulgt -- og vi tåler det;

¹³ Vi blir spottet -- og vi formaner; vi er blitt som utskudd i verden, en vemmelse for alle, inntil nu.

¹⁴ Jeg skriver ikke dette for å vanære eder, men for å påminne eder som mine elskede barn.

¹⁵ For om I og har ti tusen læremestere i Kristus, så har I dog ikke mange fedre; for jeg har avlet eder i Kristus Jesus ved evangeliet.

¹⁶ Jeg formaner eder derfor: Bli mine efterfølgere!

¹⁷ Derfor har jeg sendt Timoteus til eder, han som er mitt elskede og trofaste barn i Herren, forat han skal minne eder om mine veier i Kristus, således som jeg lærer overalt i hver menighet.

¹⁸ Men somme er blitt opblåst, i den tanke at jeg ikke skulde komme til eder;

¹⁹ men jeg kommer snart til eder, om Herren vil, og får da lære å kjenne ikke ordene, men kraften hos dem som er opblåst;

²⁰ for Guds rike består ikke i ord, men i kraft.

²¹ Hva vil I? skal jeg komme til eder med ris, eller med kjærlighet og saktmodighets ånd?

KAPITTEL 5

I det hele høres det om hor iblandt eder, og det slikt hor som ikke engang nevnes blandt hedningene: at en holder sig til sin fars hustru.

² Og I er opblåst, mens I langt heller skulde sørge, så den som har gjort denne gjerning, kunde bli støtt ut fra eder.

³ For jeg for min del, som vel er fraværende med legemet, men nærværende med ånden, har allerede, som om jeg var nærværende, felt den dom over den som har gjort dette,

⁴ at han skal I vår Herre Jesu navn, idet I og min ånd samles i vår Herre Jesu kraft,

⁵ overgis til Satan til kjødets ødeleggelse, forat hans ånd kan bli frelst på den Herre Jesu dag.

⁶ Det er ikke smukt det som I roser eder av. Vet I ikke at en liten surdeig syrer hele deigen?

⁷ Rens derfor ut den gamle surdeig, så I kan være ny deig, likesom I er usyrede! for vårt påskelam er jo slaktet: Kristus.

⁸ La oss derfor holde høitid, ikke med gammel surdeig eller med ondskaps og ugudelighets surdeig, men med renhets og sannhets usyrede brød!

⁹ Jeg skrev til eder i mitt brev at I ikke skulde ha omgang med horkarler --

¹⁰ jeg mente ikke i almindelighet horkarlene i denne verden eller de havesyke og røverne eller avgudsdyrkerne, ellers måtte I jo gå ut av verden;

¹¹ men det jeg skrev til eder, var at I ikke skulde ha omgang med nogen som kalles en bror og er en horkarl eller havesyk eller avgudsdyrker eller baktaler eller dranker eller røver, så I ikke engang eter sammen med ham.

¹² For hvad har vel jeg med å dømme dem som er utenfor? dømmer ikke også I bare dem som er innenfor?

¹³ men dem som er utenfor, skal Gud dømme. Støt da den onde ut fra eder!

KAPITTEL 6

Våger nogen av eder, når han har sak mot sin næste, da å søke dom hos de urettferdige og ikke hos de hellige?

² Eller vet I ikke at de hellige skal dømme verden? og dersom verden blir dømt ved eder, er I da uverdige til å dømme i de ringeste saker?

³ Vet I ikke at vi skal dømme engler? hvor meget mere da i timelige ting!

⁴ Når I da har saker om timelige ting, så setter I dem til dommere som ikke aktes for noget i menigheten!

⁵ Til skam for eder sier jeg det. Så finnes det da ikke nogen vis mann iblandt eder, ikke en eneste én, som kan skille tretten for sin bror?

⁶ men bror fører sak mot bror, og det for vantros domstol!

⁷ Det er jo i det hele allerede et tap for eder at I har saker mot hverandre. Hvorfor lider I ikke heller urett? hvorfor tåler I ikke heller skade?

⁸ Men I gjør urett og skade, og det mot brødre!

⁹ Eller vet I ikke at de som gjør urett, ikke skal arve Guds rike? Far ikke vill! Hverken horkarler eller avgudsdyrkere eller ekteskapsbrytere eller bløtaktige eller de som synder mot naturen,

¹⁰ eller tyver eller havesyke eller drankere eller baktalere eller røvere skal arve Guds rike.

¹¹ Og således var det med somme av eder; men I har latt eder avtvette, I er blitt helliget, I

er blitt rettferdiggjort i den Herre Jesu navn og i vår Guds Ånd.

¹² Jeg har lov til alt -- men ikke alt gagnar; jeg har lov til alt -- men jeg skal ikke la noget få makten over mig.

¹³ Maten er for buken, og buken for maten; og Gud skal gjøre ende på dem begge. Men legemet er ikke for hor, men for Herren, og Herren for legemet;

¹⁴ og Gud har opvakt Herren og skal også opvekke oss ved sin kraft.

¹⁵ Vet I ikke at eders legemer er Kristi lemmer? skal jeg da ta Kristi lemmer og gjøre dem til en skjøges lemmer? Langt derifra!

¹⁶ Eller vet I ikke at den som holder sig til skjøgen, er ett legeme med henne? For det er sagt: De to skal være ett kjød.

¹⁷ Men den som holder sig til Herren, er én ånd med ham.

¹⁸ Fly hor! Enhver synd som et menneske kan gjøre, er utenfor legemet; men den som driver hor, synder mot sitt eget legeme.

¹⁹ Eller vet I ikke at eders legeme er et tempel for den Hellige Ånd, som bor i eder, og som I har fra Gud, og at I ikke hører eder selv til?

²⁰ for I er dyrt kjøpt. Ær da Gud i eders legeme!

KAPITTEL 7

Men vedkommende det som I skrev om, da er det godt for et menneske ikke å røre en kvinne;

² men for hors skyld skal hver mann ha sin egen hustru, og hver kvinne sin egen mann.

³ Mannen gjøre sin skyldighet mot hustruen, og likeså hustruen mot mannen;

⁴ hustruen råder ikke over sitt eget legeme, men mannen; likeså råder heller ikke mannen over sitt eget legeme, men hustruen.

⁵ Hold eder ikke fra hverandre uten efter samråd, for en tid, for å leve i bønn, og kom så sammen igjen, forat ikke Satan skal friste eder, fordi I ikke makter å være avholdende!

⁶ Dette sier jeg som tillatelse, ikke som påbud;

⁷ jeg ønsker at alle mennesker var som jeg; men hver har sin egen nådegave av Gud, den ene så, den andre så.

⁸ Til de ugifte og til enkene sier jeg: Det er godt for dem om de vedblir å være som jeg;

⁹ men kan de ikke være avholdende, da la dem gifte sig! for det er bedre å gifte sig enn å lide brynde.

¹⁰ De gifte byder jeg, dog ikke jeg, men Herren, at en hustru ikke skal skille sig fra sin mann;

¹¹ men er hun skilt fra ham, da vedbli hun å være ugift eller forlike sig med sin mann -- og at en mann ikke skal skille sig fra sin hustru.

¹² Til de andre sier jeg, ikke Herren: Dersom en bror har en vantro hustru, og hun samtykker i å bo hos ham, da skille han sig ikke fra henne!

¹³ og om en hustru har en vantro mann, og denne samtykker i å bo hos henne, da skille hun sig ikke fra sin mann!

¹⁴ For den vantro mann er helliget ved sin hustru, og den vantro hustru er helliget ved broren; ellers var jo eders barn urene, men nu er de hellige.

¹⁵ Men dersom den vantro skiller sig, da får han så gjøre; broren eller søsteren er ikke trælbundet i slike ting, men Gud har kalt oss til fred.

- 16 For hvad vet du, hustru, om du kan frelse din mann? eller hvad vet du, mann, om du kan frelse din hustru?
- 17 Dog vandre hver således som Herren har gitt ham, som Gud har kalt ham! Og således foreskriver jeg i alle menigheter.
- 18 En blev kalt som omskåret, han dra ikke forhud over; en er blitt kalt som uomskåret, han la sig ikke omskjære!
- 19 Det kommer ikke an på omskjærelse, og det kommer ikke an på forhud, men på å holde Guds bud.
- 20 Hver bli i det kall han blev kalt i!
- 21 Blev du kalt som træl, da gjør dig ingen sorg av det; men kan du også bli fri, så gjør heller bruk derav!
- 22 For den træl som er kalt i Herren, er Herrens frigitte; likeså er også den frie som er kalt, Kristi træl.
- 23 I er dyrt kjøpt; bli ikke menneskers træler!
- 24 I den stand enhver blev kalt i, brødre, i den bli han hos Gud!
- 25 Om jomfruene har jeg ikke noget bud av Herren, men jeg sier min mening som en som har fått miskunn av Herren til å være troverdig.
- 26 Jeg mener da dette at det for den nærværende nøds skyld er godt for et menneske å leve således.
- 27 Er du bundet til en kvinne, da søk ikke å bli løst fra henne; er du ikke bundet til en kvinne, da søk ikke en kvinne!
- 28 Men om du også gifter dig, synder du ikke, og om jomfruen gifter sig, synder hun ikke; men de som det gjør, vil få trengsel for sitt kjød, jeg derimot vil spare eder.
- 29 Men dette sier jeg, brødre: Tiden er kort, så at herefter de som har hustruer, skal være som de som ingen har,
- 30 og de som gråter, som de som ikke gråter, og de som gleder sig, som de som ikke gleder sig, og de som kjøper, som de som ikke eier noget,
- 31 og de som bruker verden, som de som ikke bruker den; for denne verdens skikkelse forgår.
- 32 Jeg vil gjerne at I skal være fri for omsorg. Den ugifte har omsorg for det som hører Herren til, hvorledes han kan tekkes Herren;
- 33 men den gifte har omsorg for det som hører verden til, hvorledes han kan tekkes sin hustru.
- 34 Og det er forskjell på hustruen og jomfruen; den ugifte kvinne har omsorg for det som hører Herren til, at hun kan være hellig både på legeme og ånd; men den gifte kvinne har omsorg for det som hører verden til, hvorledes hun kan tekkes sin mann.
- 35 Dette sier jeg til eders eget gagn, ikke for å sette en snare for eder, men for å fremme det som sømmer sig: å henge fast ved Herren.
- 36 Men dersom nogen mener at han gjør urett mot sin ugifte datter om hun er over ungdomsalderen, og det må så være, han gjøre det han vil; han synder ikke; la dem gifte sig!
- 37 Men den som står fast i sitt hjerte og ikke har noget som tvinger ham, men har frihet til å følge sin egen vilje og har satt sig dette fore i sitt hjerte at han vil holde sin datter ugift, han gjør vel.
- 38 Så gjør da den vel som bortgifter, og den gjør bedre som ikke bortgifter.
- 39 En hustru er bundet så lenge hennes mann lever; men når hennes mann er hensovet,

da har hun frihet til å gifte sig med hvem hun vil, bare det skjer i Herren.

⁴⁰ Men lykkeligere er hun om hun blir som hun er, efter min mening; men jeg tror også å ha Guds Ånd.

KAPITTEL 8

Men vedkommende avgudsofferne, da vet vi at vi alle har kunnskap. Kunnskapen opplåser, men kjærligheten oppbygger;

² om nogen tykkes sig å kjenne noget, han har aldri kjent noget således som en bør kjenne det;

³ men om nogen elsker Gud, han er kjent av ham.

⁴ Hvad nu det vedkommer å ete av avguds-offerne, da vet vi at ingen avgud i verden er til, og at det er ingen Gud uten én.

⁵ For om det også er såkalte guder, enten i himmelen eller på jorden -- som det jo er mange guder og mange herrer --

⁶ så er det dog for oss bare én Gud, Faderen, av hvem alt er, og vi til ham, og én Herre, Jesus Kristus, ved hvem alt er, og vi ved ham.

⁷ Dog, den kunnskap er ikke hos alle; men somme gjør sig ennu samvittighet for avgudens skyld og eter det derfor som avguds-offer, og deres samvittighet, som er skrøpelig, blir uren.

⁸ Men mat gir oss jo ikke verd for Gud; hverken vinner vi noget om vi eter, eller taper noget om vi ikke eter.

⁹ Men se til at ikke denne eders frihet blir til anstøt for de skrøpelige!

¹⁰ For dersom nogen ser dig som har kunnskap, sitte til bords i avgudshuset, vil da ikke samvittigheten hos ham som er skrøpelig, få dristighet til å ete avgudsofferet?

¹¹ da går jo den skrøpelige fortapt for din kunnskaps skyld, den bror for hvem Kristus er død!

¹² Men når I således synder mot eders brødre og sårer deres skrøpelige samvittighet, da synder I mot Kristus.

¹³ Derfor, om mat volder min bror anstøt, da vil jeg aldri i evighet ete kjøtt, for ikke å volde min bror anstøt.

KAPITTEL 9

Er jeg ikke fri? er jeg ikke apostel? har jeg ikke sett Jesus, vår Herre? er ikke I mitt verk i Herren?

² Er jeg ikke apostel for andre, så er jeg det i det minste for eder; for I er innseglet på mitt apostel-embede i Herren.

³ Dette er mitt forsvar mot dem som dømmer mig.

⁴ Har vi ikke rett til å ete og drikke?

⁵ Har vi ikke rett til å føre en søster med oss som hustru, likesom de andre apostler og Herrens brødre og Kefas?

⁶ Eller er det bare jeg og Barnabas som ikke har rett til å slippe å arbeide?

⁷ Hvem gjør vel nogensinne krigstjeneste på egen lønning? hvem planter en vingård og eter ikke av dens frukt? eller hvem før en hjord og eter ikke av hjordens melk?

- ⁸ Taler jeg dette bare på menneskelig vis, eller sier ikke også loven dette?
- ⁹ I Mose lov er det jo skrevet: Du skal ikke binde munnen til på en okse som tresker. Er det oksene som ligger Gud på hjerte,
- ¹⁰ eller sier han ikke dette bare for vår skyld? For vår skyld er det jo skrevet at den som pløier, skal pløie med håp, og den som tresker, skal gjøre det med håp om å få sin del.
- ¹¹ Har vi sådd for eder de åndelige goder, er det da noget stort om vi høster eders timelige goder?
- ¹² Har andre rett over eder, skulde da ikke vi meget mere ha det? Men denne rett har vi ikke brukt; vi tåler alt, for ikke å legge nogen hindring for Kristi evangelium.
- ¹³ Vet I ikke at de som gjør tjeneste i templet, får sin føde av templet, og de som tjener ved alteret, deler med alteret?
- ¹⁴ Så har også Herren fastsatt for dem som forkynner evangeliet, at de skal leve av evangeliet.
- ¹⁵ Men jeg har ikke gjort bruk av noget av dette. Jeg skriver ikke dette forat det skal bli så med mig; for heller vil jeg dø enn at nogen skulde gjøre det til intet som jeg roser mig av.
- ¹⁶ For om jeg forkynner evangeliet, er det ikke noget å rose mig av; det er en nødvendighet som påligger mig; for ve mig om jeg ikke forkynner evangeliet!
- ¹⁷ For gjør jeg dette frivillig, da har jeg lønn; men gjør jeg det nødtvunget, da er det en husholdning som er mig betrodd.
- ¹⁸ Hva er da min lønn? At jeg, når jeg forkynner evangeliet, gjør det for intet, så jeg ikke gjør bruk av min rett i evangeliet.
- ¹⁹ For om jeg enn er fri fra alle, har jeg dog selv gjort mig til tjener for alle, for å vinne de fleste,
- ²⁰ og jeg er blitt som en jøde for jødene, for å vinne jøder, for dem som er under loven, som en som er under loven -- om jeg enn ikke selv er under loven -- for å vinne dem som er under loven;
- ²¹ for dem som er uten lov, er jeg blitt som en som er uten lov -- om jeg enn ikke er lovløs for Gud, men lovbundet for Kristus -- for å vinne dem som er uten lov;
- ²² for de skrupelige er jeg blitt skrupelig, for å vinne de skrupelige; for dem alle er jeg blitt alt, for i alle tilfelle å frelse nogen.
- ²³ Men alt gjør jeg for evangeliets skyld, forat også jeg kan få del i det.
- ²⁴ Vet I ikke at de som løper på rennebanen, de løper vel alle, men bare én får prisen? Løp da således, forat I kan vinne den!
- ²⁵ Hver som er med i veddekamp, er avholdende i alt, hine for å få en forgjengelig krans, men vi en uforgjengelig.
- ²⁶ Jeg løper da ikke som på det uvisse; jeg fekter ikke som en som slår i været;
- ²⁷ men jeg undertvinger mitt legeme og holder det i trældom, forat ikke jeg som preker for andre, selv skal finnes uverdigg.

KAPITTEL 10

For jeg vil ikke, brødre, at I skal være uvitende om at våre fedre var alle under skyen og gikk alle gjennom havet

² og blev alle døpt til Moses i skyen og i havet,

³ og de åt alle den samme åndelige mat

⁴ og drakk alle den samme åndelige drikk; for de drakk av den åndelige klippe som fulgte

dem, og klippen var Kristus;

⁵ allikevel hadde Gud ikke behag i de fleste av dem; for de blev slått ned i ørkenen.

⁶ Men disse ting skjedde som forbilleder for oss, forat ikke vi skal ha lyst til det onde, likesom de hadde lyst til det.

⁷ Bli heller ikke avgudsdyrkere, likesom nogen av dem, som skrevet er: Folket satte sig ned for å ete og drikke og stod op for å leke!

⁸ La oss heller ikke drive hor, likesom nogen av dem drev hor og falt på én dag tre og tyve tusen!

⁹ La oss heller ikke friste Kristus, likesom nogen av dem fristet ham og blev ødelagt av slanger!

¹⁰ Knurr heller ikke, likesom nogen av dem knurret og blev ødelagt av ødeleggeren!

¹¹ Dette hendte dem som forbilleder, men det er skrevet til formaning for oss, til hvem de siste tider er kommet.

¹² Derfor, den som tykkes sig å stå, han se til at han ikke faller!

¹³ Eder har ingen fristelse møtt som mennesker ikke kan bære; og Gud er trofast, som ikke skal la eder fristes over evne, men gjøre både fristelsen og dens utgang, så I kan tåle den.

¹⁴ Derfor, mine elskede, fly fra avgudsdyrkelsen!

¹⁵ Jeg taler til eder som til forstandige; døm selv det jeg sier!

¹⁶ Velsignelsens kalk som vi velsigner, er den ikke samfund med Kristi blod? Brødet som vi bryter, er det ikke samfund med Kristi legeme?

¹⁷ Fordi der er ett brød, er vi ett legeme, enda vi er mange; for vi har alle del i det ene brød.

¹⁸ Se til Israel efter kjødet: Har ikke de som eter offerne, samfund med alteret?

¹⁹ Hvad mener jeg altså? at det er noget avguds-offer til? eller at det er nogen avgud til?

²⁰ Nei, men at det de ofrer, det ofrer de til onde ånder og ikke til Gud; men jeg vil ikke at I skal komme i samfund med de onde ånder.

²¹ I kan ikke drikke Herrens kalk og onde ånders kalk; I kan ikke ha del I Herrens bord og i onde ånders bord.

²² Eller tør vi egge Herren til nidkjærhet? vi er vel ikke sterkere enn han?

²³ Jeg har lov til alt, men ikke alt gagnar; jeg har lov til alt, men ikke alt oppbygger.

²⁴ Ingen søke sitt eget, men enhver søke den annens beste!

²⁵ Alt det som selges i slakterboden, kan I ete uten at I for samvittighetens skyld spør mere efter det;

²⁶ for jorden og alt det som fyller den, hører Herren til.

²⁷ Og dersom nogen av de vantro ber eder til gjest, og I vil gå dit, da kan I ete alt som settes frem for eder, uten at I for samvittighetens skyld spør mere efter det.

²⁸ Men dersom nogen sier til eder: Dette er avguds-offer, da la være å ete det, for hans skyld som sa eder det, og for samvittighetens skyld!

²⁹ Jeg mener ikke ens egen samvittighet, men næstens. For hvorfor skal min frihet dømmes av en annens samvittighet?

³⁰ Dersom jeg nyter det med takk, hvorfor skal jeg da spottes for det som jeg takker for?

³¹ Enten I altså eter eller drikker, eller hvad I gjør, så gjør alt til Guds ære!

- ³² Vær uten anstøt både for jøder og for grekere og for Guds menighet,
³³ likesom også jeg i alt streber å tekkes alle og ikke tenker på mitt eget gagn, men på de manges, at de må bli frelst.

KAPITTEL 11

Bli mine efterfølgere, likesom jeg efterfølger Kristus!

² Jeg roser eder for at I kommer mig i hu i alle ting og holder fast ved mine forskrifter, således som jeg gav eder dem.

³ Men jeg vil at I skal vite at Kristus er enhver manns hoved, og mannen er kvinnens hoved, og Gud er Kristi hoved.

⁴ Hver mann som beder eller taler profetisk med noget på hodet, vanærer sitt hode;

⁵ men hver kvinne som beder eller taler profetisk med utildekket hode, vanærer sitt hode; for det er aldeles det samme som om hun var raket.

⁶ For hvis en kvinne ikke tildekker sig, da la henne også klippe håret av; men er det usømmelig for en kvinne å klippe eller rake av sig håret, da la henne tildekke sig.

⁷ For en mann skal ikke tildekke sitt hode, eftersom han er Guds billede og ære; men kvinnen er mannens ære.

⁸ For mannen er ikke av kvinnen, men kvinnen er av mannen;

⁹ mannen blev jo heller ikke skapt for kvinnens skyld, men kvinnen for mannens skyld.

¹⁰ Derfor bør kvinnen ha et undergivenhets-tegn på sitt hode for englenes skyld.

¹¹ Dog, i Herren er hverken kvinnen noget fremfor mannen eller mannen noget fremfor kvinnen;

¹² for likesom kvinnen er av mannen, så er også mannen ved kvinnen, og alt er av Gud.

¹³ Døm hos eder selv: passer det sig at en kvinne beder til Gud med utildekket hode?

¹⁴ Lærer ikke endog selve naturen eder at dersom en mann lar håret vokse langt, er det ham til vanære,

¹⁵ men dersom en kvinne lar håret vokse langt, er det henne til ære? for det lange hår er gitt henne til slør.

¹⁶ Men dersom nogen vil være trettekjær, da har ikke vi en sådan skikk, heller ikke Guds menigheter.

¹⁷ Men idet jeg påbyder dette, roser jeg ikke at I kommer sammen, ikke til det bedre, men til det verre.

¹⁸ For for det første, når I kommer sammen i menighets-samling, hører jeg at det er splid iblandt eder, og for en del tror jeg det;

¹⁹ for det må være partier iblandt eder, forat de ekte kan bli åpenbare iblandt eder.

²⁰ Når I altså kommer sammen, da blir det ikke Herrens nattverd I eter;

²¹ for idet I eter, tar hver på forhånd sin egen mat, og den ene er hungrig, og den annen er drukken.

²² Har I da ikke hus til å ete og drikke i? eller forakter I Guds menighet og vanærer dem som intet har? Hvad skal jeg si til eder? skal jeg rose eder? I dette roser jeg eder ikke.

²³ For jeg har mottatt fra Herren dette som jeg også har overgitt eder, at den Herre Jesus i den natt da han blev forrådt, tok et brød,

²⁴ takket og brøt det og sa: Dette er mitt legeme, som er for eder; gjør dette til minne om mig!

- ²⁵ Likeså også kalken efter aftensmåltidet, idet han sa: Denne kalk er den nye pakt i mitt blod; gjør dette, så ofte som I drikker den, til minne om mig!
- ²⁶ For så ofte som I eter dette brød og drikker denne kalk, forkynner I Herrens død, inntil han kommer.
- ²⁷ Derfor, hver som eter brødet eller drikker Herrens kalk uverdigg, han blir skyldig i Herrens legeme og blod.
- ²⁸ Men hvert menneske prøve sig selv, og så ete han av brødet og drikke av kalken!
- ²⁹ for den som eter og drikker, han eter og drikker sig selv til dom dersom han ikke gjør forskjell på Herrens legeme.
- ³⁰ Derfor er det mange skrøpelige og syke iblandt eder, og mange sovner inn.
- ³¹ Men dersom vi dømte oss selv, blev vi ikke dømt;
- ³² men når vi dømmes, da refses vi av Herren, forat vi ikke skal fordømmes sammen med verden.
- ³³ Derfor, mine brødre, når I kommer sammen for å ete, da del med hverandre;
- ³⁴ og hvis nogen hungrer, da ete han hjemme, forat I ikke skal komme sammen til dom! Det annet skal jeg foreskrive når jeg kommer.

KAPITTEL 12

Men om de åndelige gaver, brødre, vil jeg ikke at I skal være uvitende.

- ² I vet at dengang da I var hedninger, lot I eder drage til de stumme avguder, alt efter som I blev draget.
- ³ Derfor kunngjør jeg eder at ingen som taler i Guds Ånd, sier: Forbannet er Jesus! og ingen kan si: Jesus er Herre! uten i den Hellige Ånd.
- ⁴ Det er forskjell på nådegaver, men Ånden er den samme;
- ⁵ og det er forskjell på tjenester, men Herren er den samme;
- ⁶ og det er forskjell på kraftige virkninger, men Gud er den samme, som virker alt i alle.
- ⁷ Men Åndens åpenbarelse gis enhver til det som er gagnlig.
- ⁸ For en gis visdoms tale ved Ånden, en annen kunnskaps tale ved den samme Ånd;
- ⁹ en annen tro ved den samme Ånd, en annen nådegaver til å helbrede ved den samme Ånd,
- ¹⁰ en annen kraft til å gjøre undergjerninger; en annen profetisk gave, en annen evne til å prøve ånder, en annen forskjellige slags tunger, en annen tydning av tunger.
- ¹¹ Alt dette virker den ene og samme Ånd, idet han utdeler til hver især efter som han vil.
- ¹² For likesom legemet er ett og har mange lemmer, men alle legemets lemmer, om de enn er mange, dog er ett legeme, således er det også med Kristus;
- ¹³ for vi er jo alle døpt med én Ånd til å være ett legeme, enten vi er jøder eller grekere, enten vi er træler eller frie; og vi har alle fått én Ånd å drikke.
- ¹⁴ For legemet er jo heller ikke ett lem, men mange.
- ¹⁵ Om foten sier: Fordi jeg ikke er hånd, hører jeg ikke med til legemet, så hører den like fullt med til legemet;
- ¹⁶ og om øret sier: Fordi jeg ikke er øie, hører jeg ikke med til legemet, så hører det like fullt med til legemet.
- ¹⁷ Dersom hele legemet var øie, hvor blev det da av hørselen? dersom det hele var hørsel, hvor blev det da av lukten?

- ¹⁸ Men nu satte Gud lemmene, hvert især av dem, på legemet, således som han vilde.
- ¹⁹ Var de derimot alle ett lem, hvor blev det da av legemet?
- ²⁰ Men nu er det mange lemmer, men ett legeme.
- ²¹ Æiet kan ikke si til hånden: Jeg trenger ikke til dig, eller hodet til føttene: Jeg trenger ikke til eder;
- ²² men tvert imot: de lemmer på legemet som synes å være de skrøpeligste, de er nødvendige.
- ²³ Og de lemmer på legemet som vi synes er mindre ære verd, dem klær vi med større ære, og de lemmer som vi blues ved, dem klær vi med større bluferdighet,
- ²⁴ men våre edlere lemmer trenger ikke til det. Men Gud satte legemet sammen således at han gav det ringeste størst ære,
- ²⁵ forat det ikke skal være splid i legemet, men lemmene ha samme omsorg for hverandre.
- ²⁶ Og om ett lem lider, da lider alle lemmene med, og om ett lem hedres, da gleder alle lemmene sig med.
- ²⁷ Men nu er I Kristi legeme og hans lemmer, hver efter sin del.
- ²⁸ Og Gud satte i menigheten først nogen til apostler, for det annet profeter, for det tredje lærere, så kraftige gjerninger, så nådegaver til å helbrede, til å hjelpe, til å styre, forskjellige slags tunger.
- ²⁹ Er vel alle apostler? er vel alle profeter? er vel alle lærere? gjør vel alle kraftige gjerninger?
- ³⁰ har vel alle nådegaver til å helbrede? taler vel alle med tunger? kan vel alle tyde dem?
- ³¹ Men streb efter de største nådegaver! Og jeg vil vise eder en ennu bedre vei.

KAPITTEL 13

Om jeg taler med menneskers og englers tunger, men ikke har kjærlighet, da er jeg en lydende malm eller en klingende bjelle.

² Og om jeg eier profetisk gave og kjenner alle hemmeligheter og all kunnskap, og om jeg har all tro, så jeg kan flytte fjell, men ikke har kjærlighet, da er jeg intet.

³ Og om jeg gir til føde for fattige alt det jeg eier, og om jeg gir mitt legeme til å brennes, men ikke har kjærlighet, da gagnar det mig intet.

⁴ Kjærligheten er langmodig, er velvillig; kjærligheten bærer ikke avind, kjærligheten brammer ikke, opblåses ikke,

⁵ den gjør intet usømmelig, søker ikke sitt eget, blir ikke bitter, gjemmer ikke på det onde;

⁶ den gleder sig ikke over urettferdighet, men gleder sig ved sannhet;

⁷ den utholder alt, tror alt, håper alt, tåler alt.

⁸ Kjærligheten faller aldri bort; men hvad enten det er profetiske gaver, da skal de få ende, eller det er tunger, da skal de ophøre, eller det er kunnskap, da skal den få ende.

⁹ For vi skjønner stykkevis og taler profetisk stykkevis;

¹⁰ men når det fullkomne kommer, da skal det som er stykkevis, få ende.

¹¹ Da jeg var barn, talte jeg som et barn, tenkte jeg som et barn, dømte jeg som et barn; men da jeg blev mann, la jeg av det barnslige.

¹² For nu ser vi i et speil, i en gåte; men da skal vi se åsyn til åsyn; nu kjenner jeg

stykkevis, men da skal jeg kjenne fullt ut, likesom jeg også fullt ut er kjent.

¹³ Men nu blir de stående disse tre, tro, håp, kjærlighet, og størst blandt dem er kjærligheten.

KAPITTEL 14

Jag efter kjærligheten! Streb efter de åndelige gaver, men mest efter å tale profetisk!

² For den som taler med tunge, taler ikke for mennesker, men for Gud; for ingen skjønner det, men han taler hemmeligheter i Ånden;

³ den derimot som taler profetisk, taler for mennesker til oppbyggelse og formaning og trøst.

⁴ Den som taler med tunge, oppbygger sig selv; men den som taler profetisk, oppbygger menigheten.

⁵ Allikevel ønsker jeg at I alle talte med tunger, men heller at I talte profetisk; den som taler profetisk, er større enn den som taler med tunger, medmindre han tyder det, så at menigheten kan få oppbyggelse av det.

⁶ Og nu, brødre, om jeg kommer til eder og taler med tunger, hvad vil det da gagne eder, medmindre jeg taler til eder enten med åpenbaring eller med kunnskap, enten med profetiske ord eller med lære?

⁷ Dersom de livløse ting som gir lyd, enten det er en fløyte eller en harpe, ikke gir forskjellige toner, hvorledes kan en da skjønne det som spilles på fløyten eller på harpen?

⁸ Og om en basun gir en utydelig lyd, hvem vil da gjøre sig rede til strid?

⁹ Således også med eder: Dersom I ikke med eders tunge fremfører tydelig tale, hvorledes kan en da skjønne det som blir sagt? I vil jo da tale bort i været.

¹⁰ Så mange slags sprog er det nu visst i verden, og det er intet av dem som ikke har sin betydning;

¹¹ dersom jeg altså ikke kjenner sprogets betydning, blir jeg en utlending for den som taler, og den som taler, blir en utlending for mig.

¹² Således også med eder: Når I streber efter de åndelige gaver, så søk å få dem i rikelig mål til menighetens oppbyggelse.

¹³ Derfor, den som taler med tunge, han bede om at han må kunne tyde det!

¹⁴ For dersom jeg beder med tunge, da beder min ånd, men min forstand er uten frukt.

¹⁵ Hvorledes er det altså? Jeg vil bede med ånden, men jeg vil også bede med forstanden; jeg vil lovsynge med ånden, men jeg vil også lovsynge med forstanden.

¹⁶ For dersom du lover Gud med din ånd, hvorledes skal da noen blandt de ukyndige kunne si amen til din takkebønn? han vet jo ikke hvad du sier;

¹⁷ for du holder vel en smukk takkebønn, men den andre får ingen oppbyggelse av det.

¹⁸ Jeg takker Gud: jeg taler mere med tunge enn I alle;

¹⁹ men i en menighets-samling vil jeg heller tale fem ord med min forstand, for derved å lære andre, enn ti tusen ord med tunge.

²⁰ Brødre! vær ikke barn i forstand, men vær barn i ondskap; i forstand derimot skal I være fullvoksne!

²¹ Det er skrevet i loven: Ved folk med fremmed tungemål og ved fremmedes leber vil jeg tale til dette folk, og enda skal de ikke høre på mig, sier Herren.

²² Så er da tungene til et tegn, ikke for de troende, men for de vantro; den profetiske tale derimot er ikke for de vantro, men for de troende.

- ²³ Om da hele menigheten kommer sammen, og alle taler med tunger, og det så kommer ukyndige eller vantro inn, vil de da ikke si at I er fra eder selv?
- ²⁴ Men om alle taler profetisk, og det så kommer inn en vantro eller en ukyndig, så refses han av alle og dømmes av alle,
- ²⁵ hans hjertes skjulte tanker åpenbares, og så vil han falle på sitt ansikt og tilbede Gud, og vidne at Gud sannelig er iblandt eder.
- ²⁶ Hvorledes er det altså, brødre? Når I kommer sammen, så har hver av eder en salme eller en lære eller en åpenbaring eller en tunge eller en tydning: la alt skje til oppbyggelse!
- ²⁷ Taler nogen med tunge, da la det være to eller i det høieste tre hver gang, og den ene etter den annen, og la én tyde det!
- ²⁸ Men er det ingen til stede som kan tyde, da skal han tie i menighets-samlingen, men tale for sig selv og for Gud.
- ²⁹ Men av profeter tale to eller tre, og de andre prøve det!
- ³⁰ og får en annen en åpenbaring mens han sitter der, da skal den første tie.
- ³¹ For I kan alle tale profetisk, én ad gangen, så alle kan lære og alle formanest;
- ³² og profeters ånder er profeter lydige;
- ³³ for Gud er ikke uordens Gud, men freds Gud.
- ³⁴ Likesom i alle de helliges menigheter, skal eders kvinner tie i menighets-samlingene; for det tillates dem ikke å tale, men de skal underordne sig, som også loven sier.
- ³⁵ Men vil de få rede på noget, da skal de spørre sine egne menn hjemme; for det sømmer sig ikke for en kvinne å tale i menighets-samling.
- ³⁶ Eller var det fra eder Guds ord gikk ut? eller er I de eneste det er nådd til?
- ³⁷ Tror nogen at han er en profet eller en åndelig, da skal han skjønne at det jeg skriver til eder, er Herrens bud.
- ³⁸ Men om nogen ikke skjønner det, så får han la det være.
- ³⁹ Derfor, brødre, streb etter å tale profetisk, og hindre ikke nogen i å tale med tunger;
- ⁴⁰ men la alt skje sømmelig og med orden!

KAPITTEL 15

- J**eg kunngjør eder, brødre, det evangelium som jeg forkynte eder, som I og tok imot, som I og står fast i,
- ² som I og blir frelst ved dersom I holder fast ved det ord hvormed jeg forkynte eder det, såfremt I ikke forgjeves er kommet til troen.
- ³ For jeg overgav eder blandt de første ting det som jeg selv mottok, at Kristus døde for våre synder efter skriftene,
- ⁴ og at han blev begravet,
- ⁵ og at han opstod på den tredje dag efter skriftene,
- ⁶ og at han blev sett av Kefas, derefter av de tolv.
- ⁷ Derefter blev han sett av mere enn fem hundre brødre på én gang -- av dem er de fleste ennå i live, men nogen er hensovet.
- ⁸ Derefter blev han sett av Jakob, derefter av alle apostlene.
- ⁹ Men sist av alle blev han og sett av mig som det ufullbårne foster; for jeg er den ringeste av apostlene og er ikke verd å kalles apostel, fordi jeg har forfulgt Guds menighet;
- ¹⁰ men av Guds nåde er jeg det jeg er, og hans nåde mot mig har ikke vært forgjeves,

men jeg har arbeidet mere enn de alle, dog ikke jeg, men Guds nåde som er med mig.

11 Hva enten det da er jeg eller de andre, så forkynner vi således, og således kom I til troen.

12 Men forkynnes det om Kristus at han er opstanden fra de døde, hvorledes kan da nogen iblandt eder si at det ikke er nogen opstandelse av døde?

13 Men er det ikke nogen opstandelse av døde, da er heller ikke Kristus opstanden;

14 men er Kristus ikke opstanden, da er vår forkynnelse intet, da er også eders tro intet;

15 da finnes vi og å være falske vidner om Gud, fordi vi har vidnet mot Gud at han har opvakt Kristus, som han dog ikke har opvakt såfremt altså de døde ikke opstår.

16 For dersom de døde ikke opstår, da er heller ikke Kristus opstanden;

17 men er Kristus ikke opstanden, da er eders tro unyttig, da er I ennå i eders synder,

18 da er altså også de fortapt som er hensovet i Kristus.

19 Har vi bare i dette liv satt vårt håp til Kristus, da er vi de ynkværdigste av alle mennesker.

20 Men nu er Kristus opstanden fra de døde og er blitt førstegrøden av de hensovede.

21 For eftersom døden er kommet ved et menneske, så er og de dødes opstandelse kommet ved et menneske;

22 for likesom alle dør i Adam, så skal og alle levendegjøres i Kristus.

23 Men hver i sin egen avdeling: Kristus er førstegrøden; derefter skal de som hører Kristus til, levendegjøres ved hans komme;

24 derefter kommer enden, når han overgir riket til Gud og Faderen, efterat han har tilintetgjort all makt og all myndighet og velde.

25 For han skal være konge inntil han får lagt alle sine fiender under sine føtter.

26 Den siste fiende som tilintetgjøres, er døden;

27 for han har lagt alt under hans føtter. Men når han sier at alt er ham underlagt, så er det klart at han er undtatt som har underlagt ham alt;

28 men når alt er ham underlagt, da skal og Sønnen selv underlegge sig ham som la alt under ham, forat Gud skal være alt i alle.

29 Hva gjør da de som lar sig døpe for de døde? Dersom de døde i det hele tatt ikke opstår, hvorfor lar de sig da døpe for dem?

30 Hvorfor setter også vi oss hver time i fare?

31 Jeg dør hver dag, så sant som jeg kan rose mig av eder, brødre, i Kristus Jesus, vår Herre.

32 Var det på menneskelig vis jeg stred med ville dyr i Efesus, hva vinning har jeg da av det? Dersom de døde ikke opstår, da la oss ete og drikke, for imorgen dør vi!

33 Far ikke vill! Dårlig omgang forderver gode seder.

34 Våkn op for alvor og synd ikke! for somme har ikke kjennskap til Gud; til skam for eder sier jeg det.

35 Men en kunde si: Hvorledes opstår de døde? og med hva slags legeme kommer de frem?

36 Du dåre! det du sår, blir ikke levendegjort uten det dør.

37 Og når du sår, sår du ikke det legeme som skal bli, men et nakent korn, kan hende av hvete eller av noget annet slag;

38 men Gud gir det et legeme efter sin vilje, og hvert slags sæd sitt eget legeme.

39 Ikke alt kjøtt er det samme kjøtt, men ett er kjøtt i mennesker, et annet i fe, et annet i

fugler, et annet i fisker.

⁴⁰ Og der er himmelske legemer, og der er jordiske legemer; men én herlighet har de himmelske legemer, en annen de jordiske.

⁴¹ n glans har solen, og en annen månen, og en annen stjernene; for den ene stjerne skiller sig fra den andre i glans.

⁴² Så er det og med de dødes opstandelse. Det såes i forgjengelighet; det opstår i uforgjengelighet;

⁴³ det såes i vanære, det opstår i herlighet; det såes i skrøpelighet, det opstår i kraft;

⁴⁴ der såes et naturlig legeme, der opstår et åndelig legeme. Så visst som det gis et naturlig legeme, gis det og et åndelig legeme.

⁴⁵ Således er det og skrevet: Det første menneske, Adam, blev til en levende sjel; den siste Adam er blitt til en levendegjørende ånd.

⁴⁶ Men det åndelige er ikke det første, men det naturlige, derefter det åndelige.

⁴⁷ Det første menneske var av jorden, jordisk; det annet menneske er av himmelen.

⁴⁸ Sådant som den jordiske var, så er og de jordiske, og sådant som den himmelske er, så skal og de himmelske være,

⁴⁹ og likesom vi har båret den jordiskes billede, så skal vi og bære den himmelskes billede.

⁵⁰ Men dette sier jeg, brødre, at kjød og blod kan ikke arve Guds rike, heller ikke arver forgjengelighet uforgjengelighet.

⁵¹ Se, jeg sier eder en hemmelighet: Vi skal ikke alle hensove, men vi skal alle forvandles,

⁵² i et nu, i et øieblikk, ved den siste basun. For basunen skal lyde, og de døde skal opstå uforgjengelige, og vi skal forvandles.

⁵³ For dette forgjengelige skal bli iklædd uforgjengelighet, og dette dødelige bli iklædd udødelighet.

⁵⁴ Og når dette forgjengelige er iklædd uforgjengelighet, og dette dødelige er iklædd udødelighet, da opfylles det ord som er skrevet: Døden er opslukt til seier.

⁵⁵ Død, hvor er din brodd? Død, hvor er din seier?

⁵⁶ Men dødens brodd er synden, og syndens kraft er loven;

⁵⁷ men Gud være takk, som gir oss seier ved vår Herre Jesus Kristus!

⁵⁸ Derfor, mine elskede brødre, vær faste, urokkelige, alltid rike i Herrens gjerning, da I vet at eders arbeide ikke er unyttig i Herren!

KAPITTEL 16

Men vedkommende innsamlingen til de hellige, da skal I gjøre således som jeg har ordnet det for menighetene i Galatia.

² På hver første dag i uken legge enhver av eder hjemme hos sig selv til side det han får lykke til, forat innsamlingen ikke skal skje først da når jeg kommer.

³ Når jeg så er kommet, skal jeg sende dem som I selv velger, med brev, for å føre eders kjærlighetsgave til Jerusalem;

⁴ men er det verdt at jeg selv reiser, skal de reise i følge med mig.

⁵ Jeg kommer til eder når jeg har reist igjennem Makedonia; for Makedonia reiser jeg igjennem;

⁶ men hos eder blir jeg kan hende nogen tid, eller endog vinteren over, forat jeg kan få

følge av eder dit jeg siden skal reise.

⁷ For jeg tenker ikke å se eder nu på gjennomreisen; for jeg håper å bli noen tid hos eder, om Herren tillater det.

⁸ I Efesus blir jeg inntil pinsen;

⁹ for en stor og virksom dør er opplatt for mig, og det er mange motstandere.

¹⁰ Når Timoteus kommer, da se til at han kan være hos eder uten frykt! for han gjør Herrens gjerning, likesom jeg;

¹¹ ingen må derfor ringeakte ham. Og følg ham på vei i fred, forat han kan komme til mig! for jeg venter på ham med brødrene.

¹² Vedkommende broderen Apollos, da bad jeg ham meget at han skulde fare til eder sammen med brødrene; han var aldeles ikke villig til å komme nu, men han vil komme når han får tid.

¹³ Vær årvåkne, stå fast i troen, vær mandige, vær sterke!

¹⁴ La alt hos eder skje i kjærlighet!

¹⁵ Jeg formaner eder, brødre: I kjenner Stefanus' hus, at det er førstegrøden av Akaia, og at de har stilt sig til tjeneste for de hellige;

¹⁶ vis og I ærbødighet mot dem og mot enhver som hjelper til og gjør sig møie!

¹⁷ Jeg gleder mig over at Stefanus og Fortunatus og Akaikus er her; for de har utfylt savnet av eder;

¹⁸ for de har vederkveget min og eders ånd. Skjønn derfor på slike!

¹⁹ Menighetene i Asia hilser eder. Akvilas og Priska tillikemed menigheten i deres hus hilser eder meget i Herren.

²⁰ Alle brødrene hilser eder. Hils hverandre med et hellig kyss!

²¹ Hilsen med min, Paulus' hånd:

²² Om nogen ikke elsker Herren, han være forbannet! Maran ata.

²³ Den Herre Jesu nåde være med eder!

²⁴ Min kjærlighet er med eder alle i Kristus Jesus.

For other languages please go to **www.wordproject.org**